

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1254/2025
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Градске Општине Младеновац, коју заступа Општинско правобранилаштво ГО Младеновац, против тужених ЈКП „Пијаце Младеновац“ из Младеновца и АА из ..., чији је пуномоћник Славица Игњатовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3225/23 од 02.10.2024. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3225/23 од 02.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 1124/2021 од 01.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је ништав уговор оверен пред Општинским судом у Младеновцу Ов .../... од 22.06.2009. године закључен између туженог ЈКП „Пијаце Младеновац“ и туженог АА под заводним бројем ЈКП „Пијаце Младеновац“ број .../..., као и анекси истог уговора, Анекс број 1 оверен пред Другим основним судом у Београду, Судска јединица у Младеновцу Ов .../... од 10.06.2013. године и Анекс 2 уговора оверен пред Основним судом у Младеновцу Ов .../... од 15.04.2014. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом Предрагу Терзићу на име трошкова парничног поступка исплати 328.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3225/23 од 02.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари ради поништаја уговора поднета је 08.09.2015. године. Вредност предмета спора у тужби није одређена, није утврђена у току поступка, нити је одређена и наплаћена судска такса на тужбу и одлуку.

Међутим, у имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр.28/94, ... 93/12), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући у виду изнето, као и да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у коме је вредност предмета спора одређена у складу са чланом 28. Закона о судским таксама, у висини од 15.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља износ који не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**